

Betragtning gældende, at vi maa se at komme igennem med de Indtægtsfilber, vi have, at der ikke maa paalægges nye Statter. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, navnlig i de sidste 5—6 Aar, er det klart, at man, naar vi ikke forøge Indtægtsfilberne, ikke vil kunne faa Indtægterne til at slaa til baade til de almindelige Statsforbrødenheder, saaledes som Fordringerne bestandig stige, og til Jærnbaneanlæg; der maa laanes. Vi udtalte da, at vi finde det naturligt, at der laanes til Jærnbaneanlægene, indtil Udviklingen maatte have naaet et saadant Punkt, at man kan overskue Forholdene og stille sine Beregninger. Dette udlægges det ærede Medlem derhen, at vi mene, at man skal blive ved at laane til Jærnbaner til enhver Tid. Nej, det mene vi slet ikke; thi Spørgsmaalet om, hvor længe man skal vedblive at laane, vil jo komme for, hver Gang der foreligger en Jærnbanelov. Saa længe man finder det hensigtsmæssigt, dækker man med Laan. Kommer den Tid, da Rigsdagen ikke vil gaa ind paa det, saa bliver det Regeringens Sag at afgøre, hvorvidt den vil modtage Jærnbanelovene uden en Laaneparagraf. — Jeg skal endnu med Hensyn til det ærede Medlem, som er saa stærkt i at kritiskere andres Ord, henvise til, hvorledes han i den samme Tale kan sige eet til een Tid og et andet til en anden Tid, eller i det mindste noget, som lyder hinanden modsat. I sine faderlige Betragtninger over, hvad man skal sige til sin Søn, sagde han, at det var et slet Princip at laane for at bygge Jærnbaner; men noget efter sagde han: Det er en Vildfarelse, at det har noget som helst at bethede, om Pengene — nemlig til Jærnbaner — skaffes til Besæd ved Laan eller ved Brug af Kassebeholdningen. Hvorledes han vil rime det sammen, er noget, jeg vil overlade til ham selv. Selvfølgelig er det bedst, naar man kan nøjes med at tage af Kassebeholdningen; men der kommer stundom Tilfælde, hvor man er bedre tjent med at have sin Kasse til andre Fornødenheder og saa at optage Laan. Staten bliver selvfølgelig intet Øjeblik rigere eller fattigere, om man følger den ene eller den anden Fremgangsmaade; men det, man naar ved nu at laane til Jærnbaner, det er, at man beholder de løbende Indtægter til Dækning af de Krav, som stilles paa andre Omraader.

Jeg skal endnu tillade mig et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Mindretallet. Han gjorde nogle Indvendinger mod de Talbetragtninger, jeg opstillede; han sagde, at de sige ikke noget. — Det er en

meget almindelig Øtring; ens egne Tal holder man altid af; men Modstandernes Tal kan man ikke lide, og naar man ikke har andet at sige, siger man, at de ikke sige noget — han sagde derhos, at de vare revne ud af Sammenhængen, fordi jeg kun beskæftigede mig med de civile Ministeriets Udgifter. Jeg tror netop, at de Tal særdeles godt bevise, hvad de skulle bevise. Jeg tror, at det er rigtigt, at jeg har holdt mig til de civile Ministerier, dog har jeg særlig af Hensyn til det ærede Mindretal ikke villet undersøge Spørgsmaalet om de militære Ministeriets Budgetter. Jeg havde netop sagt, at vore rent løbende Udgifter, som Samfundsforholdene førte med sig, paa de civile Ministeriers Omraader vare saa stærkt i Stigning, at de løbende Indtægter ikke vilde kunne slaa til baade til Dækning af dem og til Anlæg af Jærnbaner, og for at bevise dette, tog jeg Budgetterne for de sidste 6 Aar og viste, at for disse Ministerier ere Udgifterne paa nogle og 20 Tusinde Kroner nær stegne med 3 Millioner Kr. Naar saa det ærede Medlem siger, at det er Kultusministeriet, som er Skyld i Udgifternes Stigning, saa gjorde den ærede Indenrigsminister en Indvending herimod, som er fuldt besøjet. Jeg skal ophjse, at for Udenrigsministeriets Vedkommende ere Udgifterne i de forløbne sidste 6 Aar stegne med nogle og tredive Tusinde Kroner, Indenrigsministeriets Udgifter med 1,073,000 Kr., Justitsministeriets med 883,000 Kr. og Kultusministeriets med 987,000 Kr. Det viser, at paa alle Omraader ere Udgifterne paa de civile Ministeriers Budgetter stegne, og jeg gad vide, hvorledes man med en saadan Forøgelse af Udgifterne uden en tilsvarende Stigen af Statsindtægterne i Længden skal faae Plads til Jærnbanebygning ved Siden af. — Naar saa det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) gjorde en Bemærkning om, at jeg havde sammenlignet et Aar, hvor Bevillingen var kneben med et Aar, hvor Bevillingen var rigelig, skal jeg dertil sige, at jeg synes, det er rimeligt nok, at jeg tager det sidste Aar, naar jeg skal paavise, hvorledes Stigningen har været. Synes det ærede Medlem saa ikke om, at jeg til Sammenligning med det tager det 6 Aar ældre Budget — jeg tog det tilfældig — kan jeg gaa endnu 6 Aar længere tilbage og tage Budgettet for 1878—79, altsaa i Stedet for at tage et Tidsrum af 6 Aar at benytte et Tidsrum af 12 Aar. Man vil da finde, at de løbende Udgifter for de 4 civile Ministerier ere stegne fra